

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 34.

Tredie Session.

12te Møde.

Mandagen den 27de October.

(Fortf.)

Nørgaard (fortf.): Det er nu efter min Mening en stor Feil ved enhver Lov, men fremfor Alt ved en Communallov, som daglig skal læses og bruges af Lægmand; den maa være saa klar og let fattelig som muligt, saaledes at naar en almindelig Sogneforstander læser Loven, saa maa han kunne vide, hvorledes han skal handle, thi han er ikke tjent med at studere en Mængde andre Love, for at vide, hvad han skal gjøre; men saaledes som denne Lov er affattet er den nærmest at betragte som et Register til en heel Deel af den øvrige Lovgivning. Jeg skal ikke udtale mig videre denne Gang; kun skal jeg tillade mig den Bemærkning, at er det danske Folk ikke en paa Selvstændighed mere begrundet Communallov værdigt, saa er det vistnok bedst, at vi blive ved det Bestaaende, og ved nogle Tillem্পninger søge at faae Valgmaaden til Amtsraadet forandret, og naar jeg altsaa stemmer for, at dette Lovforslag skal gaae til videre Behandling, da er det ene og alene i det Haab, at den skal komme imellem saa kraftige Folks Hænder i en Committee, at den kan forvandles til noget ganske Andet og Bedre end det, den nu er (Hør!). Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale, at Forslaget gaaer til anden Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at det ærede Thing vil finde det temmeligt naturligt, at jeg ikke i denne Session har kunnet forelægge noget Udkast til en Communallov. Foruden at det er saa kort siden jeg overtog Indenrigsministerportefeuillen, har jeg i de sidste to Aar været beskæftiget paa en ganske anden Maade, saa at jeg ikke har

kunnet følge hverken Begivenhederne herhjemme eller Forhandlingerne paa Rigsdagen, eller Lovgivningsudviklingen saaledes som jeg kunde have ønsket. Dengang jeg indtraadte i Ministeriet, var det Udkast, som den ærede Forslagsstiller nu har indbragt, allerede temmelig vidt fremmet, og han overlod mig at forelægge det, dersom jeg maatte finde mig foranlediget dertil. Jeg deelte imidlertid ikke ganske de Anskuelser, han havde gjort gjældende i Lovudkastet, og kunde altsaa ikke paatage mig at forelægge det. Jeg finder navnlig, at den ærede Forslagsstiller mere end nødvendigt har indblandet Embedsmændene i de kommunale Anliggender (Hør!), at Communerne ikke faae den Selvstændighed, som man vel kunde tillægge dem (Hør!), samt at Sogneforstanderskabernes Betydning er bleven mere indskrænket end nødvendigt (Hør!), idet der er taget for meget fra dem. Det er nærmest disse Grunde, som have foranlediget, at jeg ikke kunde paatage mig at forelægge dette Lovforslag. Jeg har derimod ifinde — og haaber snart, i denne Session, at kunne gjøre det — at forelægge for det ærede Thing et Forslag til Forandring med Hensyn til Valgene til Amtsraadene (Hør!), hvilket jeg efter de Forandringer, der ere indtraadte, anseer for nødvendigt. Om jeg i den tilkommende Session kan forelægge en fuldstændig Communallov, er Noget, hvorom jeg ikke tør udtale en bestemt Mening. Dersom jeg forbliver i Ministeriet, og de Forhaabninger og Duffer, som flere Gange her ere udtalte om Ministeriernes korte Varighed — hvori jeg iøvrigt for mit personlige Vedkommende ganske kan sympathisere, — ikke gaae i Opfyldelse, skal jeg bestrebe mig for i næste Session at kunne forelægge det ærede Thing Forslag til en Communallov, men for denne Gang maa jeg ind-